El segon any a Primera del Girona es va fent realitat

Les derrotes dels tres últims classificats deixen els gironins a 16 punts del descens

El Las Palmas va tornar a ensopegar ahir.

Setze punts de marge i catorze jornades per endavant. Qui pensés que el pas del Girona per la Primera Divisió seria una flor d'estiu cada cop té menys arguments per no canviar d'opinió. Mentre apareixen com bolets les anàlisis sobre les opcions que el Girona es classifiqui per jugar a Europa i Pablo Machín es manté tossut en la cantarella dels 42 punts, la realitat mostra que la segona temporada dels gironins és cada cop més a prop de fer-se realitat. I, segurament, acabaria sent real sense la necessitat que el Girona arribés a aquests 42 punts que té cada cop més a prop.

Ahir, l'endemà que el Girona clavés un nou cop de puny sobre la taula amb la seva convincent victòria contra el Leganés, els tres últims classificats, els tres que ara mateix baixarien, estan tres punts més lluny del Girona. Les derrotes del Las Palmas, a casa contra el Sevilla (1-2); del Deportivo al camp de l'Alabès (1-0); i del Màlaga a La Rosaleda davant el València (1-2) eleven el marge fins als setze punts. Gairebé un món per a tres equips immersos en les dinàmiques de Las Palmas, Deportivo i Màlaga. Sobretot si aquestes dinàmiques es contraposen amb la seguretat en si mateix que va exhibir el Girona divendres a Montilivi contra el Leganés.

Les quatre victòries consecutives a Montilivi, els pocs gols que està encaixant l'equip des de fa setmanes i el dolç moment golejador de jugadors com Stuani i Portu són alguns dels motius per pensar que el Girona, es vulgui ser prudent o no, aviat haurà de canviar el discurs. Classificar-se per competir l'any vinent a Europa pot ser l´objectiu, que no n´hi ha cap més un cop està clar que la temporada vinent tornaràs a ser equip de Primera Divisió. «Un cop hàgim assolit la permanència, serem ambiciosos i mirarem d´arribar el més amunt possible», assegura Eloi Amagat.

Ara bé, més enllà d´aquest somni europeu, enllestir la permanència el mes de març dona molt de marge al Girona per seguir fent créixer el projecte. Acabar, per exemple, el desè a la lliga permetria al Girona tenir la temporada vinent un límit salarial més alt perquè rebria més diners del repartiment televisiu. Salvar-se al març també ofereix molta tranquil·litat per decidir amb calma reforços a la plantilla o per planificar més millores a Montilivi o en tots els departaments del club que van més enllà del que passa en el terreny de joc.

Els més prudents tornaran a avisar que el calendari que arriba es prou complicat. Dissabte vinent toca visitar el Camp Nou, després partit entre setmana contra el Celta per anar el següent dissabte a Vila-real.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/18/segon-any-primera-del-girona/896632.html?utm_source=rss